

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 4. mája 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Článok 27 — Prekážka začatého konania — Súd, ktorý ako prvý začal konať — Článok 30 bod 1 — Pojem ‚písomnosť, ktorou sa začína konanie‘, alebo ‚rovnocenná písomnosť‘ — Návrh na vykonanie súdneho znaleckého dokazovania s cieľom zabezpečiť alebo zaistiť pred začatím konania vo veci samej dôkaz o skutočnostiach, ktoré môžu tvoriť základ neskoršej žaloby“

Vo veci C-29/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landgericht Stralsund (Krajinský súd Stralsund, Nemecko) z 8. januára 2016 a doručený Súdnemu dvoru 18. januára 2016, ktorý súvisí s konaním:

HanseYachts AG

proti

Port D’Hiver Yachting SARL,

Société Maritime Côte D’Azur,

Compagnie Generali IARD SA,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič, sudcovia A Prechal, A. Rosas, C. Toader (spravodajkyňa) a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- HanseYachts AG, v zastúpení: O. Hecht, Rechtsanwalt,
- Port D’Hiver Yachting SARL, v zastúpení: J. Bauerreis, Rechtsanwalt,
- Société Maritime Côte d’Azur, v zastúpení: A. Fischer, Rechtsanwältin,

* Jazyk konania: nemčina.

— Compagnie Generali IARD SA, v zastúpení: C. Tendil, predseda, za právnej pomoci J. Laborde, Rechtsanwalt,

— Európska komisia, v zastúpení: M. Heller a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. januára 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 30 bodu 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou HanseYachts AG a spoločnosťami Port D'Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte d'Azur (ďalej len „SMCA“) a Compagnie Generali IARD SA (ďalej len „Generali IARD“) vo veci negatívnej určovacej žaloby týkajúcej sa neexistencie zodpovednosti spoločnosti HanseYachts za škodu spôsobenú spoločnosti SMCA.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenie 15 nariadenia č. 44/2001 znie takto:

„V záujme harmonického výkonu súdництва je potrebné minimalizovať možnosť súbežných konaní a zaručiť, že sa v dvoch členských štátoch nevydajú nezlučiteľné rozsudky. Musí existovať jasný a účinný spôsob riešenia prípadov litispendencie, súvisiacich nárokov a na odstránenie problémov, ktoré vyplývajú z rozdielného určovania času, kedy začalo konanie, v právnych poriadkoch jednotlivých štátov. Na účely tohto nariadenia by sa mal tento čas definovať osobitne.“

- 4 Kapitola II tohto nariadenia s názvom „Právomoc“ obsahuje oddiel 2 s názvom „Osobitná právomoc“. Tento oddiel obsahuje článok 5, ktorý stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte:

1. a) v zmluvných veciach na súde podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;
b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby:

— pri predaji tovaru miesto v členskom štáte, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať,

...

3. vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody;

...“

- 5 Kapitola II oddiel 7 s názvom „Volba právomoci“ obsahuje okrem iného článok 23 nariadenia č. 44/2001, ktorý vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Ak sa účastníci zmluvy, z ktorých jeden alebo viacerí majú bydlisko v členskom štáte, dohodli, že súd alebo súdy členského štátu majú právomoc na riešenie sporov, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom, potom má právomoc tento súd alebo tieto súdy. Táto právomoc súdu je výlučná, ak sa účastníci nedohodli inak. ...“

- 6 Kapitola II oddiel 9 s názvom „Prekážka začatej veci – súvisiace veci“ obsahuje články 27 až 30 tohto nariadenia. Podľa článku 27 tohto nariadenia:

„1 Ak sa vedú konania v tej istej veci [vo veci s rovnakým predmetom aj dôvodom – *neoficiálny preklad*] a medzi rovnakými účastníkmi na súdoch rôznych členských štátov, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, aj bez návrhu preruší konanie, až kým sa nepotvrdí právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať.

2. Keď sa potvrdí právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať, každý iný súd odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech tohto súdu.“

- 7 Článok 30 tohto nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto oddielu sa konanie na súde považuje za začaté:

1. momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde za predpokladu, že žalobca neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil doručenie žalovanému...

...“

Francúzske právo

- 8 Občiansky súdny poriadok obsahuje vo svojej knihe I hlavu VII s názvom „Súdne dokazovanie“. Podnadpis II tejto hlavy s názvom „Opatrenia týkajúce sa dokazovania“ obsahuje článok 145, ktorý stanovuje:

„Ak existuje oprávnený dôvod, aby sa pred začatím konania zabezpečil alebo zaistil dôkaz, od ktorého závisí vyriešenie sporu, možno nariadiť zákonné vyšetrovacie opatrenia týkajúce sa dokazovania, ak o to dotknutá osoba požiada v žalobe alebo v rámci predbežného opatrenia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 9 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že HanseYachts, spoločnosť so sídlom v Greifswalde (Nemecko), sa zaoberá výrobou a predajom motorových člnov a jacht. Port D’Hiver Yachting je spoločnosť, ktorá prevádzkuje obchod s loďami a má sídlo vo Francúzsku.
- 10 Na základe zmluvy zo 14. apríla 2010 predala HanseYachts spoločnosti Port D’Hiver Yachting motorovú loď, model Fjord 40 Cruiser. Táto loď bola 18. mája 2010 dodaná spoločnosti Port D’Hiver do obce Greifswald, ktorá patrí pod miestnu príslušnosť Landgericht Stralsund (Krajinský súd v Stralsund). Následne bola prevezená do Francúzska a 30. apríla 2010 predaná spoločnosti SMCA takisto so sídlom vo Francúzsku.

- 11 Dňa 1. augusta 2011 HanseYachts a Port D’Hiver Yachting uzavreli zmluvu o distribúcii, ktorá obsahovala ustanovenie, ktoré priznávalo právomoc súdom v Greifswalde a určovala za uplatniteľné hmotné právo nemecké právo. Podľa svojho článku 22 táto zmluva vo vzťahu medzi zmluvnými stranami nahrádza všetky ich predchádzajúce písomné alebo ústne dohody.
- 12 Po poruche na jednom z motorov lode, ktorá sa objavila v auguste 2011, SMCA podala na Tribunal de commerce de Marseille (Obchodný súd Marseille, Francúzsko) návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorý bol doručený spoločnosti Port D’Hiver Yachting 22. septembra 2011 a ktorým SMCA navrhla, aby súd vykonal znalecké dokazovanie pred začatím konania vo veci samej na základe článku 145 občianskeho poriadku. Návrh bol doručený aj spoločnosti Volvo Trucks France SAS ako výrobcovi motorov V roku 2012 Generali IARD vstúpila do konania ako vedľajší účastník, lebo bola poisťovateľom spoločnosti Port D’Hiver Yachting. HanseYachts bola počas roka 2013 tiež pribratá do konania ako výrobca predmetnej lode.
- 13 Znalec, ktorého ustanovil Tribunal de commerce de Marseille (Obchodný súd Marseille), predložil svoj posudok 18. septembra 2014.
- 14 Dňa 15. januára 2015 podala SMCA na Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon, Francúzsko) žalobu proti spoločnostiam Port D’Hiver Yachting, Volvo Trucks France a HanseYachts, ktorou sa domáhala náhrady škody, ktorá jej údajne vznikla, a trov konania, ktoré vynaložila na súdne znalecké dokazovanie. Žaloba namierená proti HanseYachts sa zakladala na zodpovednosti výrobcu za skryté vady.
- 15 Pred podaním žaloby na Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon), ale po podaní návrhu na predbežné opatrenie na Tribunal de commerce de Marseille (Obchodný súd Marseille) podala HanseYachts 21. novembra 2014 negatívnu určovaciu žalobu na Landgericht Stralsund (Krajinský súd Stralsund), ktorou sa domáhala, aby súd rozhodol, že Port D’Hiver Yachting, SMCA a Generali IARD nemajú voči nej v súvislosti s predmetnou loďou nijaký nárok.
- 16 Keďže žalované vo veci samej vzniesli námietku týkajúcu sa prekážky začatej veci založenú na článku 27 nariadenia č. 44/2001, vnútroštátny súd sa pýta, či má vzhľadom na ustanovenia článku 30 tohto nariadenia, ako súd, ktorý nezačal konať ako prvý, prerušiť konanie, až kým sa nepotvrdí medzinárodná právomoc Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon), ako súdu, ktorý začal konať ako prvý, alebo či má preskúmať dôvodnosť žaloby vo veci samej ako súd, ktorý začal konať ako prvý. V tejto súvislosti zastáva názor, že jeho rozhodnutie závisí od toho, či podanie, ktorým sa začalo dokazovanie pred Tribunal de commerce de Marseille (Obchodný súd Marseille), je „písomnosťou, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennou písomnosťou“ v zmysle článku 30 bodu 1 nariadenia č. 44/2001, alebo či táto kvalifikácia prináleží až podaniu, ktorým bola podaná žaloba na Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon).
- 17 Vnútroštátny súd zastáva názor, že podmienky použitia článku 27 odseku 1 nariadenia č. 44/2001 sú splnené, keďže konanie o žalobe podanej na Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon) a konanie o žalobe vo veci samej sú konania vo veci s rovnakým predmetom aj dôvodom a medzi rovnakými účastníkmi konania. Zdôrazňuje, že z judikatúry Súdneho dvora, najmä z rozsudkov z 25. októbra 2012, Folien Fischer a Fofitec (C-133/11, EU:C:2012:664, bod 42 a nasl.) a z 19. decembra 2013, Nipponkoa Insurance (C-452/12, EU:C:2013:858, bod 41 a nasl.) vyplýva, že skutočnosť, že prejednávaná žaloba je negatívnou určovacou žalobou, nebráni konštatovaniu, že ide o prekážku začatej veci.
- 18 Podľa názoru Landgericht Stralsund (Krajinský súd Stralsund) predstavuje návrh na začatie znaleckého dokazovania pred hlavným pojednávaním podľa francúzskeho práva a následne žaloba podaná vo veci samej jednotný celok, keďže podanie žaloby vo veci samej nadväzuje na vyriešenie existujúceho sporu

medzi účastníkmi konania. Na základe toho uvedený súd zastáva názor, že francúzske súdy začali ako prvé konanie vo veci s rovnakým predmetom aj dôvodom a medzi rovnakými účastníkmi konania, ktoré pred nimi prebiehalo.

- 19 Znenie článku 30 nariadenia č. 44/2001, podľa ktorého sa konanie na súde považuje za začaté nielen „momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie“, ale aj „rovnocennej písomnosti“, odôvodňuje široký výklad tohto článku v tom zmysle, že návrh na takéto samostatné dokazovanie, ako je konanie podľa článku 145 občianskeho poriadku, možno považovať za písomnosť rovnocennú písomnosti, ktorou sa začína konanie.
- 20 Za týchto okolností Landgericht Stralsund (Krajinský súd Stralsund) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„V prípade, ak procesné právo členského štátu upravuje dokazovanie v samostatnom konaní, v rámci ktorého sa na základe nariadenia súdu zadováži znalecký posudok, [najmä] ‚expertise judiciaire‘ podľa francúzskeho práva, a ak sa v tomto členskom štáte vykoná takéto dokazovanie v samostatnom konaní, pričom následne sa v tom istom členskom štáte začne konať medzi tými istými účastníkmi konania o žalobe vo veci samej, ktorá vychádza z výsledkov tohto dokazovania v samostatnom konaní:

Má sa v takom prípade považovať už písomné podanie, na základe ktorého sa začalo dokazovanie v samostatnom konaní, za ‚písomnosť, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennú písomnosť‘ v zmysle článku 30 bodu 1 nariadenia č. 44/2001? Alebo sa má za ‚písomnosť, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennú písomnosť‘ považovať až písomné podanie, ktorým sa začalo konanie o samotnej žalobe vo veci samej?“

O prejudiciálnej otázke

- 21 Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 27 ods. 1 a článok 30 bod 1 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že v prípade prekážky začatej veci, dátum, ku ktorému sa začalo konanie, ktorého účelom bolo dosiahnuť nariadenie opatrenia týkajúceho sa dokazovania pred začatím konania vo veci samej, môže predstavovať dátum, ku ktorému sa v zmysle článku 30 bodu 1 „považuje za začaté“ konanie na súde, ktorý má rozhodnúť o žalobe vo veci samej, ktorá bola podaná v tom istom členskom štáte v nadväznosti na výsledok tohto opatrenia.
- 22 Na úvod treba uviesť, že nariadenie č. 44/2001 bolo zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1). Toto uvedené nariadenie sa však podľa svojho článku 81 uplatňuje až od 10. januára 2015. V dôsledku toho musí byť návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý sa týka žaloby podanej spoločnosťou HanseYachts 21. novembra 2014, preskúmaný na základe nariadenia č. 44/2001.
- 23 Ďalej treba konštatovať, že Súdnemu dvoru nebola predložená otázka týkajúca sa medzinárodnej právomoci vnútroštátneho súdu, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, ani Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon), a to bez ohľadu na spresnenia poskytnuté v tomto ohľade vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. V prejednávanej veci sa síce zdá, že HanseYachts sa domáhala výlučnej medzinárodnej právomoci nemeckého súdu podľa článku 23 nariadenia č. 44/2001, ale vnútroštátny súd potvrdzuje, že odvodzuje svoju medzinárodnú právomoc z článku 5 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, a zastáva názor, že nemecké súdy nemajú výlučnú právomoc, ktorá by bránila žalobe podanej na Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon), pričom francúzsky súd vyvodzuje svoju medzinárodnú právomoc z článku 5 ods. 3 tohto nariadenia.

- 24 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry prináleží len vnútroštátnemu súdu, ktorému bol spor vo veci samej predložený a ktorý musí prevziať zodpovednosť za prijaté súdne rozhodnutie, aby s ohľadom na konkrétne okolnosti veci posúdil tak nevyhnutnosť prejudiciálneho rozhodnutia pre vydanie svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré predkladá Súdnemu dvoru (rozsudok z 27. februára 2014, *Cartier parfums-lunettes a Axa Corporate Solutions assurances*, C-1/13, EU:C:2014:109, bod 25 a citovaná judikatúra). Súdny dvor preto poskytne odpoveď na položenú otázku bez toho, aby sa zaoberal problematikou medzinárodnej súdnej právomoci vnútroštátnemu súdu.
- 25 Kapitola II oddiel 9 nariadenia č. 44/2001 s názvom „Prekážka začatej veci – súvisiace veci“ obsahuje články 27 až 30 tohto nariadenia. Účelom tohto oddielu je v záujme riadneho výkonu súdnictva v Európskej únii čo najviac minimalizovať možnosti súbežných konaní na súdoch v rôznych členských štátoch a zamedziť vydávanie nezlučiteľných rozhodnutí.
- 26 Zo znenia článku 27 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 vyplýva, že o prekážku začatej veci ide vtedy, ak sa vedú konania vo veci s rovnakým predmetom aj dôvodom a medzi rovnakými účastníkmi na súdoch rôznych členských štátov.
- 27 Vnútroštátny súd zastáva názor, že prekážka začatej veci existuje medzi konaním, ktoré sa začalo pred ním, a konaním, ktoré sa začalo pred Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon). Uvádza, že jeho povinnosť prerušiť konanie – vzhľadom na to, že je súdom, ktorý nezačal konanie ako prvý – by existovala len vtedy, keby sa konanie vo veci samej, ktoré sa začalo pred Tribunal de commerce de Toulon (Obchodný súd Toulon), považovalo za začaté už v štádiu znaleckého dokazovania začatého pred Tribunal de commerce de Marseille (Obchodný súd Marseille).
- 28 Na úvod treba pripomenúť, že mechanizmus na vyriešenie prekážky začatej veci zavedený v článku 27 nariadenia č. 44/2001 má objektívnu a automatickú povahu a vychádza z chronologického poradia, v ktorom dotknuté súdy začali konať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. októbra 2015, *Aannemingsbedrijf Aertssen a Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 29 V tejto súvislosti článok 30 uvedeného nariadenia jednotným a samostatným spôsobom vymedzuje deň, od ktorého sa súdne konanie považuje za začaté na účely uplatňovania oddielu 9 kapitoly II tohto nariadenia, a najmä článku 27, ktorý sa týka prekážky začatej veci (rozsudok z 22. októbra 2015, *Aannemingsbedrijf Aertssen a Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, bod 57). Podľa bodu 1 článku 30, ktorého výklad vnútroštátny súd požaduje, sa konanie považuje za začaté dňom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde, za predpokladu, že žalobca neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil doručenie žalovanému.
- 30 Z odôvodnenia 15 nariadenia č. 44/2001 vyplýva, že cieľom uvedeného článku je najmä zamedziť problémom vyplývajúcim z vnútroštátnych rozdielov, pokiaľ ide o dátum, ku ktorému sa vec považuje za prejednávanú, pričom tento dátum by sa mal stanoviť samostatne. Okrem toho, ako uviedol generálny advokát v bode 67 svojich návrhov, z legislatívnych materiálov, ktoré predchádzali prijatiu tohto nariadenia, a najmä z návrhu nariadenia Rady (ES) o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach [KOM(1999) 348 v konečnom znení], vyplýva, že prvoradým cieľom prijatia jeho článku 30 bolo obmedziť problémy a právne pochybnosti spôsobené veľkou rozmanitosťou mechanizmov na určenie okamihu začatia konania na súde, ktoré existovali v členských štátoch, vďaka hmotnoprávnemu pravidlu, ktoré umožní jednoducho a jednotne určiť tento okamih.
- 31 Z článku 145 občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že podľa francúzskeho práva, ak existuje oprávnený dôvod, aby sa pred začatím konania zabezpečil alebo zaistil dôkaz, od ktorého závisí vyriešenie sporu, možno nariadiť zákonné vyšetrovacie opatrenia týkajúce sa dokazovania, ak o to dotknutá osoba požiada v žalobe alebo v rámci predbežného opatrenia. Medzi takéto opatrenia patrí okrem iného aj znalecký posudok.

- 32 V tomto článku sa výslovne uvádza, že dotknutý návrh na zabezpečenie dôkazu sa musí podať „pred začatím konania“. Francúzska vláda vo svojich odpovediach na otázky položené Súdny dvorom v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania prijatých podľa článku 61 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora na úvod viedla, že znenie článku 145 občianskeho súdneho poriadku vyjadruje samostatnosť predbežných opatrení nariadených na jeho základe vo vzťahu ku konaniu vo veci samej medzi tými istými účastníkmi konania, keďže tieto opatrenia sa musia nariadiť „pred začatím konania“. Ďalej táto vláda uviedla, že návrh založený na článku 145 občianskeho súdneho poriadku je predmetom konania, ktoré je odlišné od prípadného konania vo veci samej. Napokon zdôraznila, že súd, ktorému bola vec predložená na základe článku 145 občianskeho súdneho poriadku, vyčerpá tento návrh tým, že nariadi navrhované opatrenie na zabezpečenie dôkazu.
- 33 Z výkladu článku 145 občianskeho súdneho poriadku – ako ho podala francúzska vláda – vyplýva, že môže síce skutočne existovať spojenie medzi súdom, na ktorom sa začalo konanie podľa tohto článku, a súdom príslušným pre konanie vo veci samej, v súvislosti s ktorým bolo nariadené opatrenie na zabezpečenie dôkazu, pričom to ale nič nemení na tom, že dokazovanie má samostatnú povahu vo vzťahu ku konaniu vo veci samej, ktoré sa prípadne môže následne začať.
- 34 Treba však spresniť, že je to vnútroštátny súd, ktorému prináleží, aby preskúmal, či sa treba opierať o uvedený výklad tohto článku, pretože Súdny dvor podľa ustálenej judikatúry nemá právomoc vykladať vnútroštátne právo členského štátu (pozri okrem iného rozsudok z 13. decembra 2012, *Caves Krier Frères*, C-379/11, EU:C:2012:798, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 35 Vzhľadom na samostatnú povahu a veľmi jasnú hranicu medzi dokazovaním a konaním vo veci samej sa pojem „písomnosť rovnocenná“ písomnosti, ktorou sa začína konanie, upravený v článku 30 nariadenia č. 44/2001, musí vykladať v tom zmysle, že návrh na začatie dokazovania nemožno na účely posúdenia prekážky začatej veci a určenie súdu, ktorý začal konať ako prvý v zmysle článku 27 ods. 1 tohto nariadenia, považovať súčasne za návrh na začatie konania vo veci samej. Takýto výklad by bol okrem toho nezlučiteľný s cieľom sledovaným v tomto článku 30 bode 1, ktorým je, ako sa uvádza v bode 30 tohto rozsudku, umožniť jednoduché a jednotné určenie okamihu začatia konania na súde.
- 36 Na základe predchádzajúcich úvah treba na prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 27 ods. 1 a článok 30 bod 1 nariadenia č. 44/2001 sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade prekážky začatej veci dátum, ku ktorému sa začalo konanie, ktorého účelom bolo dosiahnuť nariadenie opatrenia týkajúceho sa dokazovania pred začatím konania vo veci samej, nemôže predstavovať dátum, ku ktorému sa v zmysle článku 30 bodu 1 „považuje za začaté“ konanie na súde, ktorý má rozhodnúť o žalobe vo veci samej, ktorá bola podaná v tom istom členskom štáte v nadväznosti na výsledok tohto opatrenia.

O trovách

- 37 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 27 ods. 1 a článok 30 bod 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade prekážky začatej veci dátum, ku ktorému sa začalo konanie, ktorého účelom bolo dosiahnuť nariadenie opatrenia týkajúceho sa dokazovania pred začatím konania vo veci samej,

nemôže predstavovať dátum, ku ktorému sa v zmysle článku 30 bodu 1 „považuje za začaté“ konanie na súde, ktorý má rozhodnúť o žalobe vo veci samej, ktorá bola podaná v tom istom členskom štáte v nadväznosti na výsledok tohto opatrenia.

Podpisy